

Een specifiek geval van sensitiviteit

En ja hoor, het was weer zover. 's Ochtends bij het ontbijt zat onze jongste dochter wat angstig voor zich uit te staren. Een lopende neus, een hardnekkige kuch en bovendien nog verhoging: drie symptomen en dus tijd voor een test. Voor de derde keer dit jaar maakten we een afspraak en begaven we ons naar het testcentrum in de wijk. Daar stond een goed ingepakte, vriendelijke dame ons op te wachten met een wattenstaafje in de hand. De procedure verliep vlot en na vijf minuten stonden we weer buiten, maar toch blijft het voor een tienjarige een licht traumatische ervaring wanneer dat staafje diep in de neus verdwijnt en lijkt door te schieten tot in de hersenen.

In tegenstelling tot de vorige keren liet de uitslag niet zo lang op zich wachten. De dag erop kregen we al een mailtje met het verdict. Negatief, de kans dat ze covid had was klein en dus kon ze na het weekend weer terug naar school. Maar hoe klein was die kans dan wel? In de krant stond een informatieve strip waarin werd gesteld dat je bij een negatieve test 80 procent kans had dat je geen corona had. Zo werd het ook geduid door een professor microbiologie, die in een interview waarschuwde dat bij een festival een op de vijf bezoekers met een negatief testresultaat toch positief kan zijn.

Bij het lezen van dat artikel gingen bij mij de alarmbellen af. De 80 procent die gebruikt werd verwees naar de sensitiviteit: de kans dat de test positief is als je covid hebt. De goeie ouwe Bayes indachtig is dit niet hetzelfde als de kans dat je negatief bent als je negatief test, want dit hangt ook nog af van hoe wijd verspreid het virus is. Ik was trouwens niet de enige die dit had opgemerkt en al gauw ontspon zich een twitterstorm waarin, uitgaande van de huidige prevalentie, berekend werd dat de correcte kans (op covid bij een negatieve test) eerder in de buurt van 2 procent lag dan van 20 procent.

Ik was dus nu voor 98 procent gerustgesteld. Alhoewel, voor een correcte berekening moest ik niet de prevalentie bij de algemene bevolking gebruiken maar die onder tienjarigen. Of nog beter, die onder tienjarige meisjes met een loopneus, en met een kuch, en ook nog koorts, maar wel geen buikpijn of reukverlies ... en zo kon ik nog wel even doorgaan. Kansen bepalen in het echte leven blijkt geen makkie. ❧

Raf Bocklandt, hoofdredacteur

Korteweg-de Vries Instituut, Universiteit van Amsterdam